

readme

Data- og kontekststudentenes egen avis, 12. årgang nr. 4, 2010

<http://readme.abakus.no>

Listingløpet 2010 - Closets are for clothes

- side 6-7

Badekarpadling – Hvor var jeg? – Immball

readme er utgitt med støtte fra abakus linjeforening ved ntnu. avisa er gratis og blir i hovedsak lest av studenter ved data og komtek.

ANSVARLIG REDAKTØR
jean niklas l'orange

SEKRETÆR
frøken fryd

LAYOUT
jørgen flo

ØKONOMI
merethe heggset

ILLUSTRASJON
isa agnete halmøy fredriksen

WEB
annette haugsdal

JOURNALISTER
einar johan trøan sømåen
tomas albertsen fagerbekk
jørgen kjeldstad grimnes
øyvind stette haarberg
jørund børge fagerjord
odd magnus trondrud
anders wold eldhuset
even bruviik frøyen
christian jonassen
merethe heggset
andreas hagen
johanne linde
martin juell
an o. nym

E-POST
readme@abakus.no

ADRESSE
readme, abakus
sem sælandsvei 7-9
7491 trondheim

NETTUTGAVE
<http://readme.abakus.no>

OPPLAG
ca 1000

FORSIDEBILDE
PR

Leder

Et nytt år er godt i gang, og med et nytt år kommer det nye readme-utgaver. Dette året er selvfølgelig intet unntak, og du kan kose deg med artikler som omhandler nakne finner, førsteklasinger i listingpapir, jakt etter både hjort og homofile (dessverre ikke på samme tid) og hvor kraftig din kalkulator er sammenlignet med tidligere romferger. I tillegg er det ikke bare en, men to konkurranser!

Vi har sett et æresmedlem forsvinne, men med fem nye engasjerte sjeler er vi klare for å teste ut nye sprell, intervjuer kjente personer og fylle bladet med lesestoff du bare kan drømme om.

Den mer observante leser vil merke seg at formen på innholdet i avisen har forandret seg: Artikkene er nå både kortere og inneholder flere illustrasjoner enn tidligere. For de som lurer på hvor utgavens dose retrospill har forsvunnet, kan jeg med glede fortelle at fra og med neste nummer vender vi tilbake til nåtiden og tester ut nye spill i stedet. Dette er bare noen av forandringene readme kommer til å gjennomgå i løpet av høsten: Vi har flere ideer på lager!

~Jean Niklas, Redaktøren

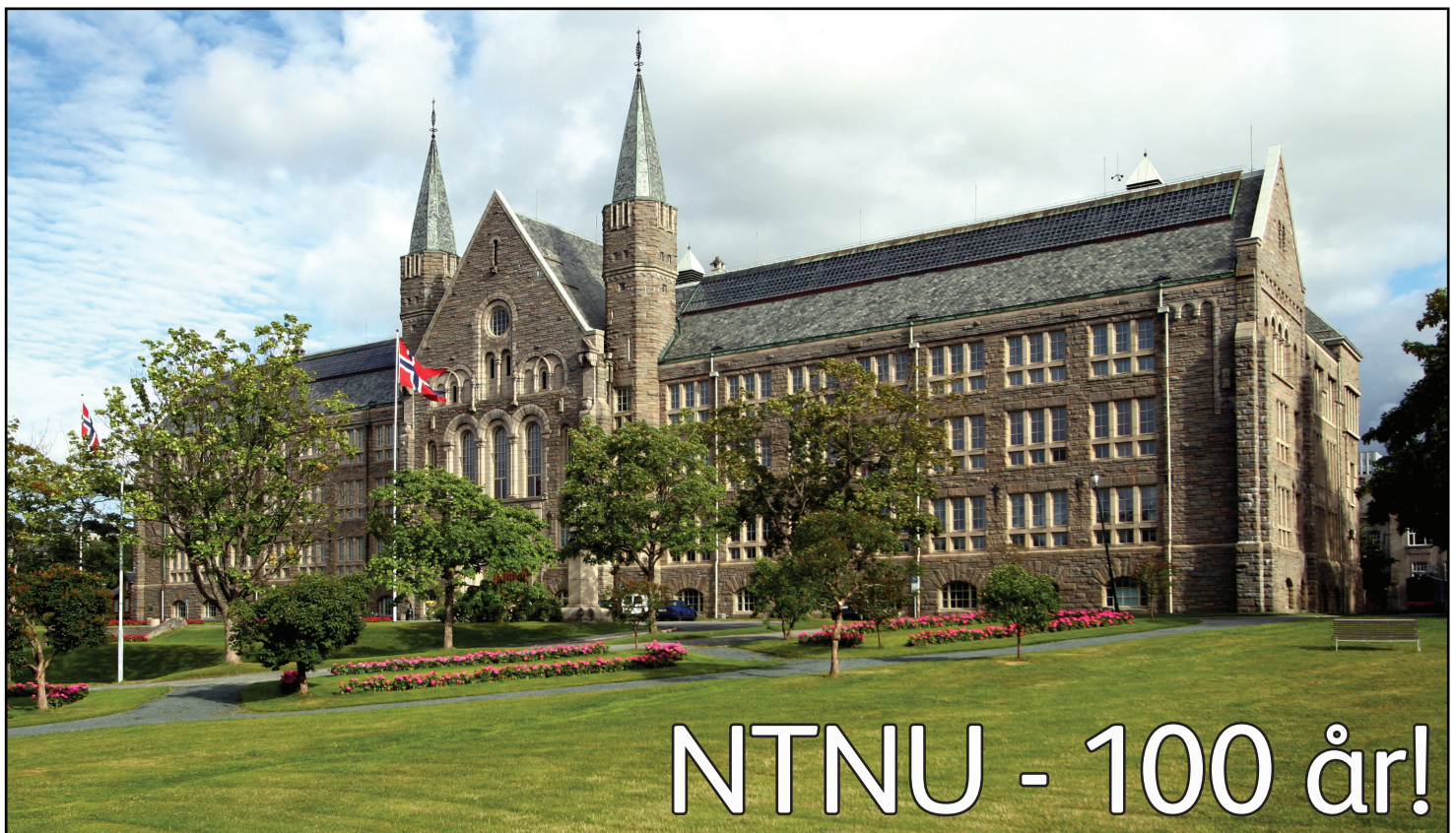
Dikt

A Dream Within a Dream

Take this kiss upon the brow!
And, in parting from you now,
Thus much let me avow-
You are not wrong, who deem
That my days have been a dream;
Yet if hope has flown away
In a night, or in a day,
In a vision, or in none,
Is it therefore the less gone?
All that we see or seem
Is but a dream within a dream.

I stand amid the roar
Of a surf-tormented shore,
And I hold within my hand
Grains of the golden sand-
How few! yet how they creep
Through my fingers to the deep,
While I weep- while I weep!
O God! can I not grasp
Them with a tighter clasp?
O God! can I not save
One from the pitiless wave?
Is all that we see or seem
But a dream within a dream?

~Edgar Allan Poe

Den 15. september 1910 åpnet Norges Tekniske Høiskole dørene for aller første gang. Dette gir oss utallige gode unnskyldninger til å feire i år, hundre år etter denne storslagne begivenheten fant sted. I kjølvannet av NTNUs jubileum kommer også 100-årsjubileumet til både Studentersamfundet og NTNUi, som om det ikke skulle være nok å feire universitetet vårt i seg selv.

Om det er riktig å si at NTNU er 100 år er riktignok et definisjonsspørsmål. Universitetsstatusen fikk vi ikke før i 1996, gjennom sammenslåingen av NTH, Den Almennvitenskapelige Høgskolen, Vitenskapsmuseet, Det Medisinske Fakultet og Musikkonservatoriet i Trondheim. Det NTNU som eksisterer i dag er derfor langt

fra identisk med høyskolen som ble åpnet i 1910. Det at man snakker om "NTNUs 100-årsfeiring" har skapt en del debatt, men vi kan nok alle enes om at dette er noe det er vel verdt å feire, uavhengig av foretrukne bokstavkombinasjoner og formell status.

Man skal hedre sin far og sin mor

Om man ønsker å gå ennå lenger tilbake i tid, kan NTNU spores tilbake til Det Kongelige Norske Videnskabers Selskab, som ble opprettet her i Trondheim så tidlig som i 1860. Forløperen til det som skulle bli ingeniørhøyskolen, Trondheims Tekniske Læreranstalt, ble grunnlagt i 1870, og var medvirkende til at Norges Tekniske Høiskole i 1910 ble lagt til nettopp Trondheim, etter mye om og men.

Du skal ikke begjære din nestes hundreårsfeiring

Arrangementene har allerede vært mange, og det hele toppet seg den 15. september, på selve hundreårsdagen, med jubileumskonferanse og stor

jubileumskonsert, hvor H.M Kongen var gjest. I tillegg har både de ansatte og studentene hatt hver sin hundreårsfest, hvilken som gikk hardest for seg vites ikke, men oppmøtet i Dødens Dal under studentenes feiring skal visst ha vært noe laber, med plass til 600 i teltet møtte bare ca. 80 stk opp.

Du skal ikke ha andre guder enn Redaktøren

Heldigvis er det mange sjanser til å feire videre utover høsten! Når avisa går i trykken er Studentersamfundet allerede i gang med sin feiring, som blant annet innebærer nyåpning av et nyoppusset Lyche. NTNUi feirer sitt jubileum med storslått idrettsgalla i slutten av oktober, og studentenes hundreårsfeiring, s2010 har mer å by på etter hvert som nettene blir lengre. På programmet står blant annet egne kinodager på Gløshaugen, finalequiz på samfundet og storslått maskeradeball på Royal Garden, så det er ingen grunn til å grave seg ned i bøkene helt ennå. Til lykke med hundreårsdagen!

alt + SysRq + r + e + i + s + u + b

Raising Elephants Is So Utterly Boring:
Rebooter linuxen din nogenlunde pent selv når den har hengt seg skikkelig.

INTERSEKSUELLE VELKOORDINERTE BANANETARAR FRÅ NANO

Gradstokken viser kjølige 4 grader, det er laurdag 25. september. Over hundre førsteklassestudentar skal ut på Nidelva, padle og hive møkk, røten mat og (i følgje rykta) rotte-testiklar på kvarandre i kampen om ære og ein dunk med sprit. Veit du ikkje kva eg pratar om? I so fall er det på tide å få hovudet ut av ræva. Det er den 32. badekar-padlinga. Tradisjonen frå 1979 har ikkje stansa til tross for årlege protestar frå bebuarar som er sky for støy og stram lukt. Eg trur dei berre er misunnelege på moroa vår.

Av: Tomas Albertsen Fagerbekk og Jørgen Kjeldstad Grimnes

Sabotasje

Ein viktig del av badekarpadlinga er sjølvsgatt sabotasjen og terroren. readme fekk med seg høgdepunkta:

Indøk var gode sabotørar, og tagget «Indøk tok dere i ræva» på Marin sitt badekar, før dei leverte det tilbake midt under ein av Marin sine førelesningar. Tilsvarande stal Indøk også Nablas (dåps-) kar og koste seg godt då fangsten vart vist fram under deira immball. Bazinga!

Marin gjorde også ein god jobb, og stal Maskin og Kjemi sine badekar. Dei brukte Maskin sitt kar som grill, og serverte pølser på Gløshaugen. Kjemi sitt kar hamna ute på Munkholmen, der det vart lenkja fast. Ikkje ufortent fekk Marin årets sabotasjepris.

Sabotasjen var eit trist kapittel for Data, som fekk badekaret hengt opp i eit tre på Høyskoleveien. Dit kom Trondheim Kommune Renhold, tok det ned, og heiv det på dynga. Uvitande om at karet hadde fått ei slik uheldig skjebne, leita og ringte Data iherdig rundt etter det i 4 dagar. På

eit tidspunkt var dei nære på å ubevisst stele Komtek sitt badekar, etter tips om eit kar frå NTNU Drift. Komteks badekar hadde nemlig samtidig vorte lenka fast i EL-bygget av Nabla. Eg må sjølvsgatt også nemne Komtek sin sabotasje på Maskin si flåte. Godt jobba.

Horny på Rick's

Torsdagen, to dagar før, fekk vi eit glimt av kva førsteklassingane hadde stelt i stand. På Rick's Cafe viste linjene sine utrulege skodespelertalent. Medisin var først ute med særdeles lite koordinert dansing og med knapt ein bar olboge, men skal likevel få creds for å ha med ein levande hiv-infisert gigantkuk som hadde fått sjølv den stoltaste hingst til å gå i skammekroken. Dei var også dei einaste med faglig relevans då dei poengtere kor viktig prevensjon er ved å tre på ein 2 meter lang kondom.

Marin derimot, heva den koreografiske standarden til eit nytt nivå med turn og flotte løft. At dei inkluderte sveitte-ringar på storleik med Saturn sine var sjølvsgatt også sjarmerande. Kveldens dristigaste var Maskin, som var striptease-

vikingar. Bilete seier alt. Off-topic: Det har kome meg for øyre at vikingar ikkje brukte hjelmar med horn, og denne misforståinga kjem frå engelske historiebøker der dei har brukt det tvitydige ordet «horny».

Ellers kan vi nemne Spartans, Eric Prydz, interseksuelle vel koordinerte bananetarar frå Nano og ikkje minst Indøk sitt totalt bicuriose, svenske, dubbede TV-show med homofile talentar som ikkje gav nokon mening i det heile tatt. Lite mening fann vi også i Emil sitt forsøk på å drite ut alle linjene før dei leikte Baywatch. Og KomTek? Dei fryda auga våre med ein lekker, dog noko ufullført striptease utført av vakre deltakarar. Data hadde dessverre ikkje kome opp med eit show. Noko skuffande.

Trudde banketten var ein kald sauna

readme hugsar ikkje mykje frå banketten, men noko som brant seg fast på hornhinna var tre nakne finner som sprang febrilsk rundt i lokalet som høns utan hovud. Dei fekk også med seg om lag 300 godt brisne studentar på å synge ordet «kubæsj» på finsk, og andre folkesangar frå Finland med ukjend innhald.

Det er ukjend om Medisin sin entusiasme for kombinasjonen kuk og egne rumpe er meint som ein sjekkereplikk til Datastudentane.

Røykgranater og kumøkk

Den årlige Badekarpadlinga har nok ein gong oppfylt forventningane. Sjølv om det var svært variert kvalitet på flåtane, vart underhaldninga god. Rett etter at startskotet til showkar-konkurransen gjekk, var spenningen allereie i høgspenn. Røykgranater, kumøkk, fiskeslo og gamle grønsaker flaug over alt. Taktikkane til linjene var ulike, nokon prøvde å ro seg ut av krigssonen utan hell, medan andre byrja bombardementet på ein augneblink. Dette ga datagjengen ei lita utfordring. Dei befant seg nemleg ved sida av monsterflåten til Maskin, som ikkje var nådige med bombarderinga. Etter ein skotveksling mellom dei to flåtane, stod data igjen utan ammunisjon eller verdigheit, mens vikingskipet seilte vidare.

Vinnarane av denne sinnssjuke hendinga, var Design. Dei var dei einaste som lyktas i å ro frå røykla, med ein skikkelig laginnsats og ein evne til å sno seg unna samanstøytane. Andre var ikkje like heldige. Då skadane vart talt opp etter regattaen av det tilstadeværande helsepersonalet, var det både mindre og større kutt, blødande naser og enkelte tilfelle av nedkjøling.

Medan Marin og Maskin hadde komt i mål, tørka seg og åpna ein ny pils, var EMIL med sine støttehjul inne til andre veksling.

Fastkar

Som vanleg hadde Maskin gjort ein god innsats på speedkar-fronten. Enkelte av deltakarane hadde ikkje det same talentet som resten. Energi og miljø (Emil) skilte seg ikkje ut som vinnaren i denne omgang. Fastkar-regattaen var derimot lenge intens mellom Maskin og Marin, men Maskin klarte til slutt å ro i land sigeren.

Vi ser fram IDI sin revansje neste år. God jul.

Medaljeoversikt

Fartsbåt	Maskin
Beste gjennomgåande tema	Maskin
Beste internasjonale flåte	Helsingborg-finner
Spritdunk-vinnar	Ind. Design
Terrorprisen	Volvox og Alkymisten
Sabotasjeprisen	Marin
Beste rævslikkare	Nano
Beste show	Ind. Design
Beste nykommer	Ind. Design
Beste show under banketten	Tampar-finner
Fiaskoprisen	Informatikk

Høg sikkerheit rundt Komteks badekar var ingen hindring for det veltrente Delta-teamet.

A FISH, A FISH, A FISHY-FISHY-OOOH

Det begynte med at en gjeng ellers forholdsvis anonyme studenter tok til å gå med dress og bære saks. De gikk på rekke rundt hele forelesninger i matematikk, og de løp mellom pultrader og ropte og bar seg så oppilte førsteåringer ble fra seg av spenning og forvirring. Imens ble det hvisket blant de mange uinvidde; var gudene gale, var Helvete frosset over, eller var dette stikkende påminnelser om LISTINGLØPET? (omg wtf)

Av: Anders Wold Eldhuset og Christian Jonassen

De som fremmet det siste alternativet hadde lettest for å bevise sin riktighet; etter noen uskyldige uker med spill og moro møtte man i hvert fall ved Ohma Electra med smokk og sløyfe, samt møll i magen og kanskje en øl i hånden. Klokken var ikke kommet særlig langt til at det var lørdag der førsteklasingene sto i det de mente å være rekker, uten at herrerne i dress mente det. Kanskje det bare er vanskelig å stå i rekker? Dypt frustrerte Abakusoffiserer hadde i hvert fall en lei tendens til å forlange armhevinger og barnesang fra dem som utmerket seg på et eller annet vis, eller som ikke gjorde

det, og man beveget seg mer i tid enn i rommet.

// the plot thickens

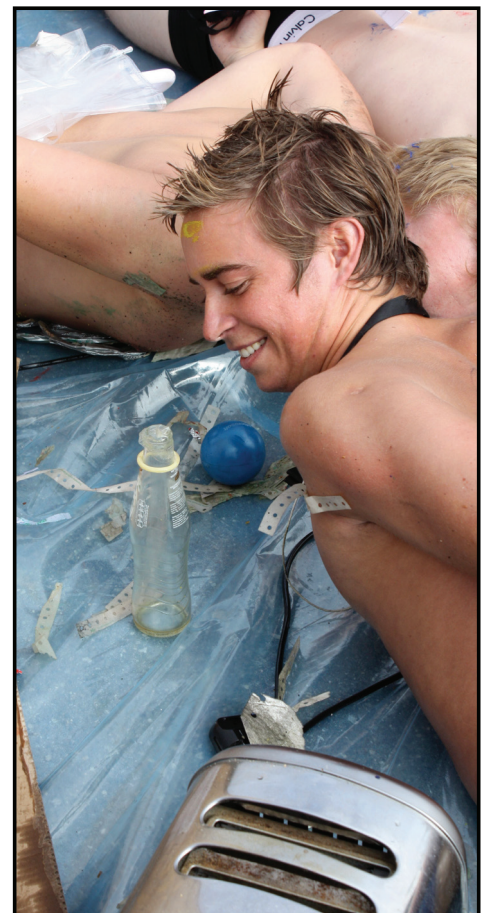
Etter langt om lenge og østenfor sol slapp man inn i varmen, og ble beordret å få av seg fillene og ikle seg printerpapir av den gamle sorten. De fleste hadde også de påkrevde personlige effektene til dagens løp: Paraply, smokk og ikke minst sløyfe. De som ikke hadde disse fikk spesiell oppmerksomhet fra Abanaziene. Man ble også tildelt et medoffer, noen regler ble ramset opp og så ble man sluppet løs på byen.

Den grunnleggende strukturen til arrangementet var som følger:

- 1.) Finn ut hvor du skal, dra dit og gjør som du får beskjed om.
- 2.) Gjenta.

Et enkelt konsept, men med mange ukjente variabler. Løpet begynte med at man skulle over broen ved Studentersamfundet, men ikke per apostlenes hester (les: beina). Alt annet var tillatt. Naturlovene og ungdommens dumhet dikterte at det før eller siden ville et legeme senkes i vann; totalt fire deltakere risikerte både liv og papirrustning for å høste bonuspoeng på

dagens første øvelse. Resten syntes det var kaldt nok allerede, og valgte andre alternativer.

Finn feilen.

En Joker Spesial inn, en Joker Spesial ut.

Det er deilig med en dukkert om morgenen. Sånn, for å våkne litt. Ikke sant?

Hinsides Nidelva møtte man en gruppe nerder i finstas som inviterte til sang og inntak av alkoholfritt øl, etterfulgt av noen ord som skulle gjøre det mulig å finne neste post. Å forstå hva disse dresskleddede individene egentlig mente med veibeskrivelsene sine var tidvis en utfordring i seg selv, og det var ikke rent få som virret gatelangs lik rømt oppdrettslaks. Da man endelig fant fram ble man i det minste møtt med artige leker. Miming og kroppsmaling fungerte som en delikat apéritif; deretter fulgte en ålesuppe av Spaß hvor poenget tilsynelatende lå i å ligge på bakken og å ikke bevege seg framover. Men det beste var spart til sist...

// showdown

Etter en lang og tung dag satte man kursen mot Dødens dal, som man gjerne gjør på et slikt tidspunkt. På veien ble man budt på en liten oppfriskning; valget sto mellom 'sjokolademelk', 'vann++' eller 'Joker Spesial', og vertskapet insisterte på at man forsynte seg flere ganger. Deretter bar det videre, og man gikk med mot og brekningsreflekser nye utfordringer imøte. I dalen fant man et Kinder®-egg. Nesten.

Man skulle spise en fiskebolle fra en bøtte fylt med alle verdens onder, uten manuell innsats. Man skulle møte sin løpspartner i tvekamp bevæpnet med fisk. Og til dessert fikk man en skje kanel. (Akkurat det med fiskedæljingen var litt gøy, faktisk.)

De ovennevnte hendelsene beskrives kanskje best med fotografisk dokumentasjon og, for de formaterede, minner selv ikke en neodymmagnet kan slette.

Og med det var formateringsprosessen gått sin gang; med laks på ryggen og stolthet i blikket besteg man Gløshaugen nok en gang, men denne gangen som et nytt menneske. Et bedre menneske. En digital ninja som hadde stirret trønderdøden i barten og overlevd.

return 0;

Sminken er på plass, men sløyfene følger ikke protokollen.

E: for ENGASJEMENT! Yeah!

Hodet banker og jeg puster tungt etter frisk luft. Gresset føles vått under meg, og det yrer svakt. Etter noen minutter med et kraftig helvete og brekninger tar jeg fatt i treet ved siden av meg, setter meg opp og spyr utover høyre bukseben. Litt av en grilling i går gitt! De som sier at russetida er hard, har ikke begynt på NTNU. Med kraftig hodepine prøver jeg smått å huske hva som skjedde i går kveld. Jeg kommer til slutt på at det ble 8-9 øl og et ukjent antall shots med gudene vet hva. Hodepinen prøver igjen å sprengne hjernen min, og jeg legger meg ned igjen. Jeg ser opp på trestammen og prøver å gjenkjenne hva slags tresort det er, men kvalmen spiser all fokus.

Jean Niklas
L'orange
- redaktør

1. Hvor var jeg?

Jeg våkner opp igjen 2 timer senere av den stramme lukta av spy på låret og rundt kjeften, men med en litt mildere hodepine enn tidligere. Men hvor i alle dager var jeg? Jeg klarer å komme meg opp, og pisser rundt kanten på en av de mange blokkene med rød murstein. Etter det går jeg til jeg finner nærmeste person, og spør hvilken vei det er til Singsaker. Personen, som tydelig er en tysk utvekslingsstudent, ser på meg og sier med gebrokken engelsk «That way,» mens han peker litt til venstre for Tyholtårnet. Etter litt gange, kjenner jeg meg plutselig igjen, og veien hjem ble barnemat.

1. Hvor var jeg?: Ikke noe særlig å våkne opp slik.

På'n igjen

Vel hjemme ringer Linuks og begynner å snakke om vorset hos fadderen våres og hvor jeg var. Klokkeren var tydeligvis såpass mye at jeg ikke hadde rukket min rendezvous med Linuks, så jeg hopper raskt inn og ut av dusjen, får i meg en banan (det å få i seg næring når du er fyllesjuk hjelper utrolig) og skynder meg av gårde til vorset.

På vorset kommer jeg plutselig på at jeg ikke har med noe øl, og tar på meg skoene for å rekke ølsalget. Raskere enn min egen skygge kommer Linuks bak meg og spør meg hvor jeg skal, og jeg forklarer problemet. Han ler, og spør meg «Har du glemt at jeg skylder deg en flaske tyrker?» før han gir meg flasken med fyll. Han drar meg med inn igjen, og helvete begynner atter en gang. Shot på shot under vorset medfører god stemning, og på bussen til byen blir alt svart.

2. Hvor var jeg?

Jeg våkner opp av at mobilen min durer. Vekkerklokka har gått av, og jeg skal på skolen om to timer. Av mystisk grunn eksisterer det ingen hodepine eller kvalme i dag, så håpet mitt om at jeg ligger i min

egen seng med klærne på er litt høyere enn i går. Håpet forsvinner derimot ganske raskt når jeg åpner øynene ikke ser annet enn skog og buskas. Etter å ha funnet en sti er det derimot veldig klart hvor jeg har endt opp: Det er jo her jeg har vært for å spille fotballturnering på søndagen! Herfra er det ikke langt hjem, og jeg rekker knapt å få stelt meg før forelesningen starter.

2. Hvor var jeg?: Å våkne fyllesjuk i noe du tror er en gigantisk skog er ikke noe særlig.

2. Hvor var jeg?: Utsikten fra "skogen" var ikke spesielt god.

Gratis alkohol, ja takk!

Det har nå gått noen dager siden jeg sist drakk, i ren frykt for at alkoholen får meg til å ende opp på tilfeldige steder jeg ikke vet hvor er. Jeg har nå fått motet opp, og går i snakkende stund sammen med Linuks til et vors sammen med fadderen vår igjen. Vi har begrenset mengden alkohol vi har tatt med oss, og håper det går bedre enn de tidligere dagene. Vi ankommer, åpner ølen, og drikker med litt mer måte enn tidligere. Alt ser ut til å gå vår vei, og vi drar ut på byen sammen med de andre uten å være helt dritings. Vi bestemmer oss for å gå inn på Rick's, og kjøper oss en øl etter at vi har kommet oss inn. Etter å ha drukket denne ølen, så holder jeg litt igjen for å unngå å ende opp som tidligere, mens de andre kjøper sin andre øl. Etter en liten stund merker fadderer min at jeg ikke har kjøpt en ny øl, og spør «Er du ikke keen på mer øl?». Da jeg har et rykte å oppbevare som festens midtpunkt, kan jeg selvfølgelig ikke si at jeg tar det med ro, og kommer med unnskyldningen «Jo, men om jeg kjøper mer øl nå får jeg ikke råd til mat ut uka»: Den dummeste unnskyldningen du noensinne kan ha for en fadder som har lyst til at du skal få en god studiestart. Jeg får nå en gratis øl fra min fadder, og tenker som så at dette sikkert ikke skader: Jeg er jo ikke veldig påvirket, og hodepine unngår jeg om jeg spiser på Sesam etterpå. En til burde jo heller ikke skade, jeg føler at kroppen er i god form der jeg sitter. Dessuten er det veldig behagelig å sitte mens andre henter øl til meg. Og så skjer det: Vi er i ferd med å gå, og jeg reiser meg opp. Bang.

3. Hvor var jeg?

Det å våkne opp på vått gress med besittelse av en kraftig forkjølelse og støle lemmer er ingen fryd. Det er mye bedre enn å våkne midt i skogen og tro du har endt opp langt hjemmefra, men ikke fullt så bra som å våkne opp hjemme, edru og opplagt. Da jeg har gått lei av å

3. *Hvor var jeg?:* Fokus Bank har visstnok stjålet en av Abakus-kulene og satt den på logoen sin.

3. *Hvor var jeg?*

ligge fyllesjuk rundt omkring i Trondheim, setter jeg meg opp og prøver å lokalisere hvor jeg er. For det første, jeg ligger inne i et fotballmål. For det andre, det er en gressbane like ved siden av. Hvor i alle dager er jeg?

Jeg spør fotballtreneren, en mann med sølvgrått hår, og svart og hvit treningsjakke/treningsbukse om hvordan man kommer seg til Singsaker: Jeg aner jo ikke hvor jeg er! Personen, tydelig frustrert over at jeg ikke vet hvor jeg er eller hvem han er, kommenterer hvilken vei jeg skal gå i beste trønderdialekt. Jeg finner veien hjem, og finner ut at dagen ikke skal bestå av mer enn å hvile på sofaen.

4. Hvor var han?

Dagen etter kommer Linuks bort til meg i forelesningen, og vi begynner å snakke sammen om hvordan festen foregikk. Linuks hadde visstnok mistet synet av meg etter at vi dro fra Rick's, men hadde klart å holde følge med de andre til et nach ikke langt unna. Plutselig midt på nattet sier det pang for han også, og han husker ikke mer før han våknet i sin egen seng med oppkast på gensen. Mens han forteller historien, tar han opp mobilen sin og viser meg et bilde av noen kunstgreier jeg har sett før. Det er midt på natten, så bildet er ikke klart nok til at du kan se det godt igjen, men etter litt googling fant jeg til slutt et bedre bilde, bildet under. Og så lurer vi litt på: Hvor i all verden var han?

Konkurranse

Er du ny student på NTNU og går data/komtek? Hvis du da vet hvor alle disse stedene er kan du vinne Bollinger Champagne! Bare send inn en e-post med tittelen «Hvor var jeg?» og svarene på formen:

1. [Første sted]
2. [Andre sted]
3. [Tredje sted]
4. [Fjerde sted]

til konkurranse@abakus.no

Premiene blir sponset av Commitment

4. *Hvor var han?:* Fyllebildene Linuks hadde tatt var bilder av denne kunsten her. Men hvor er dette området?

Så jeg betalte 400 kr for å få delta på det Abakus kalte et "ball". Jeg tror de ikke er helt klar over hva et ball er, fordi all form for dans var fraværende i selve ball-lokalet. Kanskje det ble dansing på nachlokalet vi ble busset til, men i så fall husker jeg ikke fordi før jeg visste ord av det befant jeg meg på Gløshaugen med en spade i hendene mine som en securitasvakt tok. Men nok om det.

Av: Odd Magnus Trondrud

Hvor er pattorna?

Ballokalet var selveste Frimurerlosjen. Rett etter at jeg ankom ble jeg tildelt en "velkomstdrink" som smakte mistenkelig alkoholfri, men det er mest sannsynlig fordi jeg allerede hadde fått i meg en del sprit. Etter en time med mingling rundt inngangspartiet ble vi fortalt at vi kunne gå opp og sette oss. Etter vi hadde satt oss gikk det noen folk opp på scenen som ble bedt om å ta av seg byxorna og å visa pattorna før de rakk å si et eneste ord. Dette skjedde hver eneste gang noen gikk opp på scenen. I løpet av kvelden fikk vi se en hel del underbukser og nakne lår, men dessverre ingen pattor.

Mat, alkohol og ...musikk?

Jeg er ingen matkjenner, men jeg vil si at maten var fullstendig spiselig, noe som veldig sjeldent er noe annet enn et pluss. Vinen og ølen vi ble servert inneholdt alkohol, så jeg har ingenting å klage på der heller. Etter desserten var det litt dødtid hvor det ikke skjedde stort annet enn at den ene siden spurte den andre siden om

de var klare og at flere unge menn gikk opp på scenen og tok av seg buksene, før Ababand visstnok spilte musikk for oss. Jeg fikk dessverre ikke med meg konserten fordi jeg måtte delta på et nødmøte for menn med flosshatt, men jeg har hørt følgende om den: "bra", "helt grei", "ikke så veldig bra" og "huh? Var det et band som spilte?". Alt i alt en konsert. Etter konserten ble vi busset til en MC-klubb.

Det fantes en sofa og noen stoler i nærheten av baren, og musikk ble avspilt. Tror jeg. Jeg vil si at lokalet var ganske stort, mye større enn en skulle forvente, på grunnlag av at jeg gikk meg vill inne i lokalene flere ganger. Stemning virket bra og det virket som folk stort sett hadde det bra. Dette er bra. Drikkevarene på nachlokalet inneholdt definitivt alkohol. Dette vet jeg fordi et av de siste minnene mine er den brennende sensasjonen av

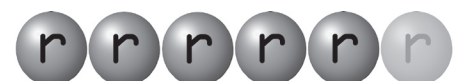

Etter konserten ble vi busset ned til en MC-klubb.

Veien ut var ikke lett å finne

MC-klubben (jeg tror det var en MC-klubb i hvert fall; ganske sikker på at bartenderne hadde på seg skinnjakker) var den reneste og eneste MC-klubben jeg har vært på. Derfor var det litt kjipt at de eneste MC-folkene som var tilstede befant seg bak baren og var for opptatt med å servere alkohol til å delta i en skikkelig samtale.

alkohol som renner nedover halsen. I et annet minne jeg har fra kvelden blir jeg nektet veibeskrivelse til sykkelheisen fordi de jeg snakket med ikke trodde på meg når jeg sa jeg var engelsk. Alt i alt: En bra kveld.

små fakta: tiden flyr!

Det er kortere tid mellom Kleopatras fødsel og verdens første månelanding enn tidspunktet fra denne ble ferdig til Kleopatra ble født.

Giza-pyramiden er en av de eldste og den største pyramiden i Egypt: Den forble den største bygningen noen sinne laget i 3800 år, lengre enn noen annen bygning. Det tok faktisk «ikke mer» enn 20 år før pyramiden ble ferdigbygget, og den står den dag i dag: Ferdig i **2560 f.Kr.**

Kleopatra var den siste personen som ledet Egypt som en farao: Etter hennes

død ble Egypt en romersk provins. Hun forførte Julius Cæsar, og ni måneder etter første møte med han, fikk hun en unge: Ptolemy Cæsar. Kleopatra ble **født 69 f.Kr, døde 30 f.Kr.**

Den 20. juni 1969, landet Apollo 11 på månen. Apollo 11s kommandør, Neil Alden Armstrong, var den første som satte føttene på månen, og var den som

kom med det berømte sitatet: «That's one small step for [a] man, one giant leap for mankind.»

Dette betyr at det er færre år mellom Kleopatras fødsel og månelandingen, enn mellom året Giza-pyramiden ble ferdig og Kleopatras fødsel!

Med din kalkulator kunne du styrt fire romskip til månen samtidig.

Om du noensinne har studert en reklame for et analogt armbandsur, vil du legge merke til at viserne på klokken mer eller mindre alltid vil vise 10:10. En myte vil ha det til at det er 10:10 fordi det er da Abraham Lincoln ble skutt. Dette er feil: Lincoln ble skutt 10:15, og ikke 10:10. Det at klokken viser 10:10 har ingenting med det at Lincoln ble skutt.

For å være helt eksakt, så viser de fleste armbandsur 10:09:36 eller 10:09:25. Dette er fordi produsentens varemerke som oftest er rett over aksene, og for å unngå at varemerket ender opp bak noen av viserne, settes viserne opp slik. Dessuten er det slik at øynene først legger merke til timeviseren, minuttviseren og så sekundviseren i den rekkefølgen. Dette er fordi timeviseren er størst, minuttviseren nest størst, og sekundviseren minst. Når da blikket går fra timeviseren til minuttviseren vil øynene automatisk gli over varemerket, og dette øker salget.

En annen viktig faktor er at det ser bedre ut, både estetisk og praktisk, da klokken har et «smil» på ansiktet sitt. Selvfølgelig gjelder dette ikke for absolutt alle

klokker: Noen klokker har varemerket under aksene, noen til høyre for aksene, og så videre. Da tilpasser man som regel viserne slik at klokken ser bra ut.

Et eksempel på hvordan klokkeklamer er satt opp for å få mest mulig penger for reklamesiden.

Brødrene Orville og Wilbur Wright var to amerikanere som var de første til å finne opp en flygemaskin som kunne fly for egen kraft. Denne testet de ut, og de klarte å fly i 59 sekunder 17. desember 1903.

42 år senere ble Hiroshima, en by i Japan, totalt ødelagt da Amerikas forente stater slapp en atombombe over byen. Byen hadde på den tiden rundt 350 000 innbyggere. Rundt 70 000 døde momentant da bomben eksploderte, og 140 000 flere døde av forbrenning, stråling eller andre relaterte sykdommer i løpet av de neste tre månedene. Dette skjedde 6. august 1945.

24 år deretter landet vi for første gang på månen med Apollo 11. Apollo 11 var på månens overflate i 21 timer og 31 minutter, og tre astronauter tok med seg 21,5 kilogram med månemasse tilbake til jorden.

Om du hadde blitt født i 1895, ville du kunne oppleve alle disse tre hendelsene i løpet av livet ditt om du hadde blitt eldre enn 73 år, og faktisk huske at det skjedde.

AGC – kort for Apollo Guidance Computer, ble laget i 1966 og hadde en CPU med en 2 MHz frekvens. Den hadde i tillegg hele 4096 byte med RAM, og 74000 bytes med ROM, og veide 36 kilogram.

Citizen SR-270X, kalkulatoren du har med på matteksamener, har en CPU med en 8,5 MHz frekvens og veier 135 gram. Den er med andre ord over 4 ganger så rask som AGC, og veier 0.3% av AGCs vekt.

Om utviklingen fortsetter som den gjør, betyr dette at når vi fyller 50 vil kalkulatorer ha en 36 MHz CPU og veie under et halvt gram: Du vil mest sannsynlig implantere den inn i kroppen og la den kjøre på energi tatt fra kroppen din.

Hvis utviklingen fortsetter å følge Moores lov, vil vi ha

73 786 976 294 838 206 464 (74 trillioner) ganger kraftigere datamaskiner i 2100. Å brute-force ting som passord på det tidspunktet virker ikke helt urealistisk: Et 10-symboler langt passord vil i gjennomsnitt brute-forces på 9 år og 6 måneder i dag, men om 90 år vil det ta 4 pikosekunder å cracke seg gjennom det.

Brute-forcing blir plutselig det enkleste alternativet om du skal finne ut av passord og har nok kraft

Det var en trøtt, men munter gjeng på ca. 60 data- og komtekstudenter som inntok Oslo den 15. september, overbevist om at dette skulle bli den beste BedEx-en noensinne - sannsynligvis fordi de endelig fikk være med. Oslo valgte å stille opp med et vær Trondheim på den tiden hadde gitt opp, og mens vi ble vist Telenors lokaler på Fornebu var det både T-skjortevær og fare for å bli til stein i solsteika.

Martin Juell
- journalist

Konkurransedag

Telenor gjorde et hederlig forsøk på å kapre noen av de oppmøtte hodene, men havnet litt i skyggen av Accenture, som engasjerte med historier fra både toppen og grasrota, tekniske presentasjoner og utfordrende rebusløp. Kvelden fortsatte med tapas, mingling og bong-bonanza på Onkel Donald. Bendik fra Accenture hadde utviklet en promillekalkulator, der deltakerne registrerte inntatt væske med fingeravtrykk og drikkeknapper, så man kunne anslå når man kom til å være edru,

eller i Larsen og Anne Bowow sitt tilfelle, toppe lista.

Nerdeporno

Torsdagen startet med besøk hos Tandberg (snart Cisco) på Lysaker. Tandberg lager videokonferansehardware og -software, og hadde mye å vise fram. Vi fikk se hvordan de lager alt fra kameraer, kretskort og drivere til nettkode og grensesnitt, og hvordan de tester og kvalitetskontrollerer herligheten når det nærmer seg ferdig. Til slutt fikk vi en rå maktdemonstrasjon av Tandbergs drøyeste produkt: T3-rommet. Oppkoblet mot tre andre rom rundt om i verden fikk vi opplevelsen av å sitte rundt ett og samme bord mens vi ble forklart om retningslyd, tre 62" skjermer med 60fps full HD, og alle kameraene, mikrofonene, kodekene og de andre innretningene som gjorde det mulig.

Smidig

Ettermiddagen ble tilbrakt hos BEKK på Vippetangen, som kunne vise fram en fremragende designavdeling, og ga oss tette innblikk i hvordan hverdagen ser ut på utviklingsprosjektene deres. Etter et foredrag om hvordan vi kunne bruke smidige metoder på masteroppgaven, ble vi sluppet løs på nok en tapasbuffet med tilhørende drikke, og etter en festlig quiz

Familietrær kollapser etter 40-50 generasjoner:

Du vil (som regel) ha to forskjellige foreldre, fire forskjellige besteforeldre, åtte forskjellige oldeforeldre, 16 forskjellige tipp-oldeforeldre og så videre. Om du prøver å lage en algoritme for dette, kan vi generelt si at du har $2n+3$ n-tipp-oldeforeldre.

Om vi regner en generasjon som 25 år, og ser tilbake 40 generasjoner, tilbake til 1000-tallet, så vil du ha 243 40-tipp-oldeforeldre. Det er nesten 9 billioner, flere mennesker enn det noen sinne har levd!

Dette betyr at noen navn vil komme opp flere ganger på familietreet ditt. Om du titter litt på listen over de 8,7 billioner 40-tipp-oldeforeldrene du har, finner du ut at **hvert eneste navn** dukker opp 10000 ganger hver, muligens enda oftere. Noe som betyr at familien din har hatt incest, dog på et veldig lavt nivå. Hvis du kjører et dybde-først søk for å finne denne personen, så vil det eksistere 10 000 mulige veier for å komme fra deg til han.

For oss vesteuropeere levde faktisk den siste felles stamfaren vår i år 1000 e.Kr. Det betyr at om du går 40 generasjoner tilbake, vil du se at du er i slekt med bl.a. Steve Jobs, Bill Gates og mora di.

og noen runder med foosball ga mange seg av sted for å male byen rød.

Laber strategi

ErgoGroup var først ut på fredagen, og valgte å opplyse 60 trøtte teknologer om hvordan man kan få mer tjenesteorienterthet i integrasjonene ved hjelp av en uendelig strøm av slides med sirkler og bokser fylt med prosess, strategi, og verdier. Turens siste stopp var Steria, som i tillegg til gode foredrag og turens tredje (men kanskje beste) tapasbuffet, festet seg i minnet med utsikten fra taket på postgirobygget og musikken fra Steriaband, satt sammen for anledningen, som begge imponerte stort. Og etterhvert som sola forsvant langt nok ned bak fjordhorisonten, forsvant også turdeltakerne etterhvert til sine busser, fly, og barndomshjem for å prøve å få seg litt hvile etter en hektisk, men absolutt vellykket tur.

Andre sannheter

Mange av dere har sikkert på dette tidspunktet allerede hørt om hva som skjedde under siste wulpefterfeiring, eller i det minste ryktene derfra. Jeg er ikke stolt over alt jeg gjorde over disse tradisjonsrike 32 timene, men jeg vil likevel ta denne anledningen til å oppklare noen av de mer sensasjonalistiske påstandene som har blitt spredt angående mine handlinger.

**Even Bruvik
Frøyen**

Onde rykter

For det første, den låven stod allerede i brann da jeg ankom. Ja, det er sannhet i påstandene om at jeg ble observert løpende rundt det resulterende flammehavet uten bukser på. Ja, det er korrekt at jeg og min identiske, onde tvilligbror dynket flere av offergavene med tennvæske. Ja, det er korrekt at jeg hadde med grillpølser til feiringen. Men det var ikke jeg som tente på! Personlig ville jeg heller rettet min oppmerksomhet mot Professoren, da jeg synes han har vært litt vel høyroset når det gjelder å fordømme mine påståtte handlinger... Det er liten tvil om at han har noe å skjule.

Når det gjelder situasjonen med den hatten, skal jeg ærlig innrømme en viss skyldfølelse, men den situasjonen har blitt trukket helt ut av både sammenheng og proporsjoner. Jeg mener, for det første kunne jeg ikke vite at han hadde den på seg, jeg hadde allerede begynt på velkomstdrinken, og synsforstyrrelsene var rimelig drøye. Videre var allerede festlighetene godt i gang, og la oss innse det, en orgie på en fest hvor nesten 100% av studentmassen ved NTNU er involvert, er et ganske distraherende syn. Og sist men ikke minst, så var han jo bare en av dronene. Det går tross alt horder av dem både på haugen og vollen.

Altruistisk formål

Jeg har også fått høre litt gruff etter det med det volleyballaget. Ja, jeg vet at det bare skulle være NTNUere på denne festen, og jeg er, i etterkant, lei meg for

å ha brutt en av våre eldste tradisjoner. Men la det være sagt at hva jeg gjorde, gjorde jeg for Oss, med stor O. Hvem av dere kan, med hånden på hjertet, si at de ikke nøt godt av mine handlinger? Nakengladiatorkampene mot ville dyr var kanskje ikke helt gjennomtenkt, men selv om det var tungt å grave alle de hullene etterpå, vil jeg nok si at det var verdt det. Stor underholdning.

Når det gjelder de forsvunne kjemikaliene, kan jeg ikke huske et kvadder. Jeg kan akseptere at jeg ble observert mens jeg rota rundt med dem, men jeg aner ikke hva jeg kan ha gjort med dem. I den anledning kan jeg ikke annet enn å legge meg langflat og be om unskyldning. Jeg vil forøvrig oppmuntre alle lesere til å tilbringe mest mulig tid i den tilstanden selv, gjerne bak en solid vegg, eller under noe robust. De var visstnok ikke helt stabile.

Ta ansvar

Jeg bør vel også si noen ord om de påstandene om blasfemi. Jeg vil bare si at jeg synes det er urettferdig å legge hele skylden på meg, bare fordi jeg bar den gullbroderte kappen, resten av kabalen er akkurat like skyldige. Du vet hva de sier, "the art of tango takes ten people chanting in a circle in a damp basement room". For ikke å snakke om alle tilskuerne som ikke løftet en hånd for å stanse oss. Jeg tror vi alle må akseptere en del av skylden her, og følgelig derfor alle hjelpe til med å vaske. Husk gummihansker, vi vet ikke hva som havnet inni der, til syvende og sist. Forøvrig vil jeg utstede mine kondolanser til de berøvede, men det var altså ikke min feil.

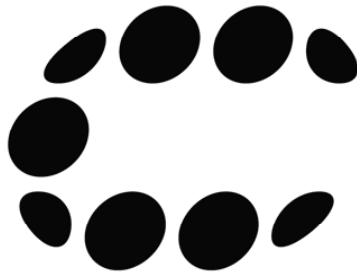
Over til noe mer praktisk, så har vi nå den gruppen som ble "adoptert" av en viss person (jeg vil ikke her nevne navn, men vi vet alle hvem vi snakker om, og om du leser dette vil jeg ha igjen hundeburet mitt). De har nå vært nede i kjelleren i

IT-syd rimelig lenge, og jeg tror ingen av oss lenger nærer noe håp om å reintrodusere dem i sitt naturlige habitat. I den anledning tror jeg det er viktig at vi alle gjør det riktige her, og sørger for at de har det de trenger av mat og vann. Jeg vet mange av dere er bekymret for at dette vil ha en negativ effekt på deres personlige økonomi, så jeg vil påpeke et par ting: Som mennesker er vi utstyrt med noe som kalles empati, og verden ville være et bedre sted om vi brukte mer av denne evnen. Vi har et ansvar ovenfor våre medmennesker for å gjøre denne verden til et bedre sted. Dessuten kan man finne ekstremt billig kattermat. Om vi alle slår oss sammen burde ikke mat til et par hundre personer være noe stort problem. Det kan også være en ide å lufte dem i blandt, men gjør det isåfall bare om natten, jeg tror de har akklimatisert seg til mørket.

I regret nothing

Når det gjelder det med gravemaskinen, kjelleren og vannledningen, angrer jeg intet. Greit nok at det ble litt eiendomsskade, men et poolparty av slike dimensjoner er verdt det, prøv å si meg i mot. Jeg kan kanskje gå med på at fra en utenforståendes syn, virket det kanskje som litt over-the-top med den ridderturneringen mellom dverger og utelligere, men til mitt forsvar, var det utrolig morsomt. Og dessuten lot jeg dem ta av rustningene etter at den tredje druknet.

Til slutt vil kanskje mange kritisere meg for å fortelle om en slik tradisjonsrik, og tradisjonelt hemmelig, tilstelning i en studentavis. Men selv om det jo er by invitation only, så var jo, som sagt, så godt som hele NTNU der. Antallet studenter som ikke var der kan ikke ha vært mer enn ensifret. Og om noen av dem skulle komme til å lese dette, vil de nok bare anta at det er enda en tullete vits, i en lang serie av tullete vitser.

COMMITMENT

Se vår blogg:

<http://activeknowledgemodeling.com/>

Ting du bør vite som siving

Leksjon XIX: Brenning

I disse dager da brenning har blitt så populært, med flaggbrenning, bibel-, CD og koranbrenning, er det én form for brenning som fortsatt ikke kan gjøres med Nero Burning ROM. Vi snakker om hjemmebrenning, altså fremstillingen av flytende gjærbakst som Viggo Sandvik fra Vazelina Biloppbøggers så pent kaller det.

An O. Nym
- paranoid

Denne hobbykjemikersporten har røtter tilbake til 1500-tallet, og pussig nok også til kirkens predikanter som mente at brennevinet var livets vann. Dette var tydelig på Løten, der man før Løiten Brenneri. kunne finne et hjemmebrentapparat på alle gårder, unntatt på prestegården, der man fant to. Med tanke på hobbyens alder og omfang, skulle det bare mangle at en SivIng™ vet litt om nettopp Hjemmebrent™

Men, før vi fortsetter, må det nevnes at **Alkoholloven forbyr tilvirking av alkohol uten lisens**. Med andre ord "Don't try this at home!". Når du nå har blitt advart:

Å lage hjemmebrent består av 3 steg, som du må unngå å gjøre for å ikke få hjemmebrent. I god South Park stil:

Steg 1: Lag alkohol

Steg 2: ???

Steg 3: Filtrer

Å fremstille alkohol er enkelt, la noe gjære lenge nok, og voila, ca alkohol. Det viktige her er at vi ikke er interessert i alt mulig som ender på -ol. Butanol, propanol og metanol er f.eks. ikke veldig interessante å konsumere, med mindre man er ute etter å bli mest mulig som Hellen Keller. Etanol er det man er ute etter. Så vidt vi kan forstå lovverket, skulle det ikke være noe problem å fremstille noe alkohol ved et hendig uhell, ellers ville man blitt straffeskyldig hvis man lot enkelte matvarer råtne, eller baker med litt, eh, feil oppskrift...

Når man baker har oppskriften typisk et navn på det man lager, så også her: "sats". "sats" består av sukker, gjær og vann, og er dermed av de enklere oppskriftene rent ingrediensmessig. Listen over nødvendige bakeredskaper derimot er litt mer avansert, men det gjetter man seg nok til. Dersom du ikke vil bryte loven, bør du for all del ikke blande ut sukkeret og tilsette gjær på riktig temperatur, og definitivt ikke bruke

en oechslevert til å måle egenvekten. Det du DEFINITIVT bør unngå å gjøre er å la blandingen stå til vekten du ikke bruker har nådd et mål du selvfølgelig ikke vet er

under -5. Da har du unngått å ende opp med sats, og det vil vi jo ikke.

"Sats" inneholder trolig diverse alkoholer og avviker nok litt fra det man får kjøpt fra Arcus. Men man har unngått å ikke oppfylle Steg 1 i HB-prosessen, Steg 2 kan vi ikke snakke om, men Steg 3, filtreringen, handler bare om å ikke dytte resultatet fra steg 2 igjennom et aktivt kullsystem. Her bør man selvfølgelig ikke finne et 1,5 meter langt rør av PP-plast, unngå å rense dette, og fyller det med kull med passe størrelse. For i motsatt fall ville man ha endt opp med filtrert drikkeklar hjemmebrent og et lovbrudd.

Ting du bør vite som siving

Leksjon XXIX-2: Destillasjon

Hva om du er ute etter én bestemt væske, men synes den er for dyr i innkjøp, selv om den lett kan finnes som ingrediens i andre "blandingsprodukter"? Som sivilingeniør bør man kunne skille klinten fra hveten, slik at nevnte væske kan anskaffes. (Men selvfølgelig ikke tilvirkes).

Destillasjon er en prosess hvor man skiller tyngre væsker fra andre væsker, ved å utnytte det at enkelte væsker fordampes ved andre temperaturer. Etanol fordampes f.eks ved ca 78.4 grader, mens Isopropanol fordampes ved ca 82.5 grader. Disse væskene har man selvfølgelig ikke lov til å skille uten tillatelse, men hva om du har vært uheldig med vannglasset ditt, og har sølt litt olivenolje oppi der, det er jo krise å få ut igjen all olivenoljen, eller?

Neida, olivenolje har et kokepunkt på 300 grader, dihydrogenmonoksid derimot har

skammelige 100 grader, så vi kan enkelt skille disse væskene ved å utstyre en kjele med riktig temperatur, og en avgassamler som samler det kondenserende vannet når det faller under kokepunktet igjen. All den plagsomme olivenoljen blir igjen i kjelen. Gjør man det riktig, kan vannet kanskje bli rent nok til å kunne brukes på batterier eller til medisinske formål.

Vil man unngå å måtte rigge til hele destillasjonssystemet for olivenolje selv, så har vi det fra gode kilder (les: NRK) at NTH i lengre tid solgte kokeapparater med

uspesifisert ekstrautstyr som visstnok skal være særdeles velegnede til formålet.

An O. Nym
- paranoid

Ting du IKKE bør vite som siving

Leksjon XIX: Hetero på Metro

**Jørund
Fagerjord**
- *simssyk*

Har du noen gang lurt på hvordan du sjekker opp en homse? Nei? Nettopp derfor er dette temaet til denne utgavens 'Ting du IKKE bør vite som siving'. Jeg, som kanskje er det readmemedlemmet med høyest toleranse for personlig ydmykelse, ble satt på saken. Et naturlig sted å lære mer om dette var Trondheims eneste homsebar, Metro.

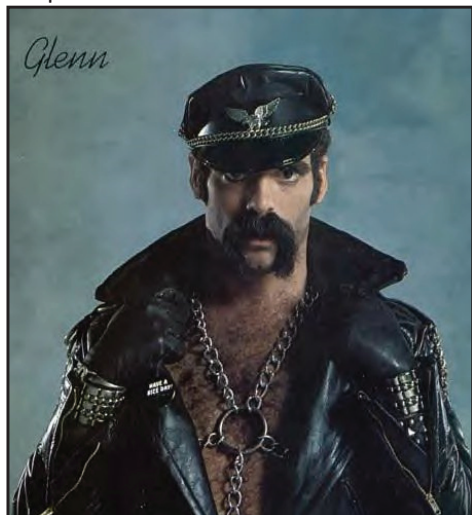
Gaydar

Før jeg dro ut gjorde jeg noen raske søk på internett, og det viser seg at homser visstnok har noe som heter gaydar. Men akkurat som med jøder kan man aldri helt stole på homser, så jeg var skeptisk til at dette var tilfellet.

Likvel måtte jeg se og oppføre meg så homsete som mulig for å være sikker på å ikke bli avslørt av gaydaren deres. Jeg ordnet meg på håret slik en homse ville gjort det, men innså at det var akkurat slik jeg ser ut til vanlig, for la oss inrømme det: Homser ser jævlig bra ut på håret.

Er homser farlige?

Etter å ha inntatt noen "modighets-øl" gikk jeg og Even ned mot Metro, med følelsen at vi gikk inn til løvens hule. Og som alle som går inn i løvehuler, med kanskje unntak av løvetemmere, så var jeg veldig nervøs. Dere tror kanskje ikke på meg, men vanligvis er jeg bare bittelitt homofobisk. Jeg er faktisk så lite homofob at jeg nesten klarer å overbevise meg selv at jeg ikke er det, men under disse omstendighetene nådde homofobinivået mitt uante høyder. Ville de antaste meg det øyeblikket jeg kom inn døra? Blir folk voldtatt på slike steder? Ville The Village People være der?

How you doin'?

Fra før jeg dro ut lagde jeg meg noen tanker om hvordan man sjekker opp homser. Hypotesen var at homser, som menn generelt, skulle være ganske lette å sjekke opp. Ja, så lette at håpet var at de ville sjekke meg opp, slik at jeg slapp å sjekke dem opp. Det var allerede det skumleste jeg ville gjøre i hele mitt liv, om ikke jeg også måtte være den som tok initiativet. Så det var med sommerfugler og øl i magen, og homofobien i høygir at vi gikk inn på Metro, og var klar for å bli sjekket opp og komme oss til helvete vekk derfra etterpå.

Nei, jeg sa ikke Darth Gaydar.

Intim homsefest

Til vår overraskelse var tydeligvis ikke kvelden vi kom på den store homsekvelden. Det totale antalle gjester som var der, som ikke økte i løpet av kvelden, var syv. Hele utstedet – syv. Og bortsett fra to lesber som satt og snakket i lag i et hjørne satt de fem andre sammen, bartenderen inkludert. Jeg ville ikke gå ned i historien som den som ikke turte å sjekke opp homser fordi de var få, konsentrerte og satt hovedsakelig bak bardisken, så jeg gikk homsene rett på. Ikke bokstavlig talt. Og jeg vil egentlig heller ikke være den som går ned i historien som den som turte å sjekke opp homser av nevnte grunner, bare så det er sagt.

Gaydar my ass

Jeg hadde egentlig en sjekkelinje klar, i fall

Gaydar: Alle homser går rundt med en slik en.

jeg trengte å få fart på ting, nemlig "hva er favoritt-tingen din med kuk?", men selv jeg ble litt ydmyk av omstendighetene. Spesielt ille var det når jeg fant ut at bartenderen og vennene hans virket som helt greie folk, og jeg ikke lenger var så bekymret for å bli voldtatt. Heldigvis hadde Even en mer konservativ, men veldig interessant, åpner klar til meg. Det var på tide å teste gaydaren deres. "Har du god gaydar?" spurte jeg kompisen til bartenderen. Han tviler et øyeblikk. Jeg følger opp med "hva tror du om Even? Er han homo?". Han studerer Even et øyeblikk, er litt usikker, men kommer til slutt med konklusjonen "tror egentlig han er hetero, men du er i hvert fall homo!". Ikke det at jeg spurte om meg, men det tyder jo på at jeg er sånn halvveis okei skuespiller. Enten det, eller så visste han noe om meg som jeg ikke visste.

Det var tydeligvis, som antatt, bare det som trengtes for å sjekke en homse, for etter det tok det helt av. Gratis drikke, i tillegg til at han mistet noe på gulvet med "uhell", og måtte bøye seg over og plukke det opp. Så der har du det; skal man sjekke opp en homse, spør han om gaydaren hans.

Som en siste notis vil jeg bare si at 100% av alle homsebarer i Trondheim bruker iTunes. Jeg insinuerer ikke noe om at iTunes er gay eller noe: Jeg lar bare statistikken snakke for seg selv.

readme testar hjortejakt

I midten av september pakka eg sekken, pussa rifla og snørte fjellsko. Eg var klar for noko eg aldri hadde prøvd før, nemleg hjortejakt.

Johanne Linde
-journalist

Ut i audemarka

Turen gjekk forbi Orkdal i retning Hitra. Plutselig svinga me inn på ein humpete grusveg, og ut i audemarka bar det. Eg vart sitjande å studere dekninga på mobilen, og då alle strekane var vekke, var me framme. Eg skulle altså tilbringe dei neste tre døgn langt vekk frå sivilisasjonen, utan mobildekning, saman med 11 andre kursdeltakarar og endå fleire instruktørar.

Å sove lenge er overvurdert

Neste morgon var det opp midt på natta (eller litt utpå morgonkvisten, som nokre av instruktørane så fint kalla det, klokka var jo trass alt 3.45). Så var det å presse nedpå eit par skiver, smørje ei gedigen matpakke, slenge sekken og rifla på ryggen, og ut og gå. Ute var det bekmørkt, og eg såg ingenting. Ein av kursdeltakarane prøvde seg med hovudlykt, men fekk beskjed om at han skulle skru han av, for ikkje å øydelegge nattsynet. Kva nattsyn?

Den som venter på noko godt...

Etter å ha gått i halvannan time var eg framme ved posten min. Det var nesten lyst, ikkje noko regn, og heilt vindstille. Eg vart plassert litt oppe i ein skråning med utsikt over ei myr. Her skulle det altså kry av hjort om ein halvtime (forhåpentlegvis). Så det var berre å kle på seg enormt med klede og setje seg til å vente.

Og vente, det gjorde eg. Eg såg ikkje noko som helst, hørte ikkje noko som helst og det skjedde absolutt ingenting. Noko eg lærte rimelig kjapt, var at ein aldri kan ha for mykje klede på seg når ein sitt på post. Ein kan heller aldri vere stille nok, alle

rørslar må skje i sakte kino for ikkje å lage lyd eller bli sett. Noko anna viktig eg lærte, var at dersom ein sitt slik at ein har vondt i rompa etter 15 minuttar, har ein garantert vondt etter 3 timar også. Eit tips eg noterte meg sjølv til neste jakttur, er å legge på meg ein del, slik at eg vert sitjande litt

mjukare. Eller så kan eg eventuelt ta med meg ei pute.

Fuglen har floget!

Kaffibål høyrer sjølvsgagt med til ein jakttur, så i 11-tida samlast alle saman for å ete, drikke kaffi, og verte tildelt nye postar. Etterpå var det igjen ut å tusle, denne gangen opp på eit lite fjell, der eg vart plassert på ei ny myr. Heller ikkje her skjedde det noko nemneverdig, anna enn at me såg to hjort springe vekk før me kom fram til posten. I 15-tida var det tilbake til basen, der det vart servert middag. Nokre hadde også med seg sprit, men festen tok aldri heilt av, sidan me skulle opp like tidleg neste dag.

Me gjekk, og gjekk, og gjekk...

Dagen etter fekk eg ny instruktør, og vart plassert saman med jaktleiaren. Han skulle passere ut alle dei andre postane før me kunne setje oss til, så han og eg var nok garantert dei to personane som gjekk mest den dagen. Trass i all gåinga, vart det ikkje skotsjans på ein einaste hjort. Mange av dei andre kursdeltakarane var ein del heldigare. Totalt vart det skote seks hjort. Ein av dei var ein bukk med 12

taggar i geviret og ei slaktevekt på 155 kg. Ein så stor bukk er ganske sjeldan, og ingen av instruktørane har nokon gong skote noko slikt sjøve. Dei fleste var nok rimelig misunnelige. Minuset med at det vart skote så mykje, var at alt måtte dragast til nærmaste sti for å fraktast ned til basen. Det var tungt! Deretter skulle alt slaktast, og alle måtte sjølvsgagt vere med på det.

Endeleg skjer det noko!

Neste dag fekk me sove heilt til 5.30. Luksus. Eg vart postert på toppen av eit fjell, og var heilt øydelagt i beina då eg kom opp. Rett etter at eg hadde sette meg ned, kom plutselig seks dyr springande inn på posten min. Eg fekk stoppa dyra, og hadde ein kalv i siktet. Akkurat i det eg skulle til å trekke av, byrja dei å springe att, og eg fekk ikkje skote. Det var litt surt, men samtidig så slapp me heldigvis å dra kalven heile vegen ned att frå fjellet. Det var heller ingen andre som skaut noko den dagen.

Tilbake til kvardagen

Dessverre var dette siste dagen av kurset. Sjølv om det sikkert høyrer kjedeleg ut å sitje heilt stille på post i fleire timar, så er det eigentleg veldig spennande. Tida går mykje fortare enn ein skulle tru, og plutselig så kjem det ein hjort springande. Då skjerpar alle sansane seg, og ein vert veldig fokusert på det ein skal gjere. I tillegg får ein fine turar i skogen og på fjellewt, for ikkje å gløyme det sosiale i matpausane og på kveldstid. Eg vil absolutt anbefale hjortejakt til alle som ynskjer ein liten avkopling frå studiekvardagen. Du vil ikkje angre!

Ugler, apokalypser og onde superskurker

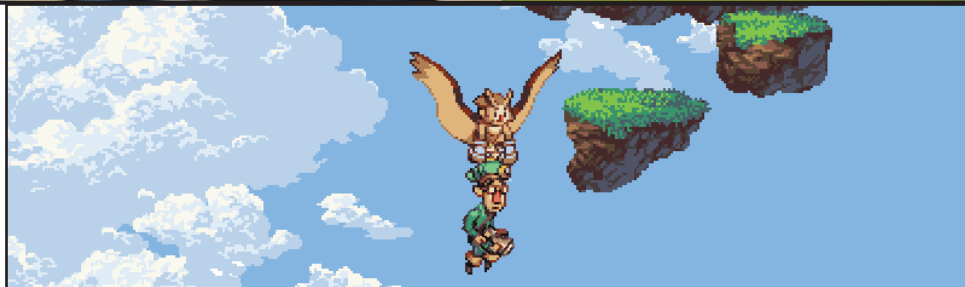
For tredje år på rad ble kåringen av de beste norske spillene laget av studenter gjort under Norwegian Game Awards (NGA). Målet til Norwegian Game Awards er «å spre interesse for spill og spillutvikling blant studenter, stimulere til nyskaping og vise frem det tverrfaglige elementet i spillutvikling.» Noe som de virkelig har klart: Ved å holde flere små konkurranser gjennom forrige skoleår har antallet bidrag og kvaliteten rundt dem gått oppover. Det ble hard konkurranse mellom spillene i de forskjellige kategoriene, men dommerne satte til slutt en avgjørelse.

Jean Niklas
L'orange
- redaktør

Beste innovasjon

Innovasjon i spill er viktig for å trekke personer til spillet og danne et miljø rundt spillet. Portal er et knalleksempel, og det nye, hippe spillet Minecraft viser mye innovasjon. På den norske fronten har spillet Apocalypse blitt kåret til det mest innovative spillet av juryen: Spillet handler om å gjøre verden korrumpert gjennom å spille de fire hesterytterne. At spillet vant begrunnet juryen med at «Hva demoen for øyeblikket mangler i variasjon og visuell

Store utfordringer og et godt gjennomført konsept gjorde Owlboy til Årets Spill

finish er mindre viktig enn hva det lover å bli når nye nivåer, egenskaper og strategier har blitt implementert. Juryen føler at laget har skapt en historie hvor du spiller som ond og umoralsk, ikke fordi det skal være mørk eller 'annerledes', men rett og slett fordi det er morsomt!»

Beste utførelse

En annen viktig del av spill er at de er gjennomførte. Om spillet inneholder bugs, dårlig grafikk og/eller sammensetting holder det ikke at spillet er ok på andre punkter: Det skal også være behagelig å spille og se på. Man kan regne denne kategorien som en slags «hvem-klarere-å-ligne-Call-of-Duty-mest?»-kategori, hvor desto penere, desto bedre. I år var det Evil Junior som vant kategorien, et spill som handler om et ondskapsfullt geni som jobber hardt for å bli den ondeste og smarteste. Om noen har spilt Monkey Island, vil de kjenne igjen stilen og måten å spille på. Og spillet har finpolert grafikk, topp stemmeskuespill,

god bakgrunnshistorie samt interessante og morsomme spillkarakterer, skal vi tro juryen.

Beste spill

Den største premien er selvfølgelig den siste, og premien Beste Spill er ikke lett å få has på: Spillet skal være veldig morsomt og gøy å spille, ha et høyt salgspotensial, og skal ikke være en "klon" av tidligere lagde spill. Her snakker vi de spillene som har muligheten til å gå i pluss om de selges på markedet, de som får personer til å glemme å levere inn matteøvingene sine i rett tid. I følge førstemanuensis Alf Inge Wang hadde flere av spillene som ble levert inn til Norwegian Game Awards høy nok kvalitet til å kunne gis ut kommersielt allerede nå, noe som sier at kampen om tittelen Beste Spill ble knallhard. Det var til slutt spillet Owlboy som vant prisen. Juryen begrunner dette med at «spillet har en distinkt 2D-retrostil som er full med små kule detaljer og overraskelser. Den holder seg fast til 8- og 16-bitsstilen samtidig som den legger til egne kvaliteter og unngår risikoen for å bli en matt spillkopi. Blandingen mellom hjernenøtter, utfordringer, jevn platformspilling og pen pikselgrafikk gjør at spillet appellerer til en stor alders- og spillgruppe.»

Er dette noe du kunne gjort?

Man kan spørre seg selv: Er dette noe som jeg kunne gjort? I teorien kan du det, men det krever en stå-på-vilje og et godt samarbeid med andre personer. Samtidig får man mye erfaring med praktisk programmering og muligens en bonus på 30 000 kroner om spillideen er god eller godt gjennomført. Uansett vil man ende opp med noe som er en god erfaring å ha med videre.

Store pengesummer og godt et show fra 501st Legion. Her er vinnerne av Årets Spill og Beste Utførelse

Bedpress med Bekk- og Ababand

**Jørund
Fagerjord**
- *sinnssyk*

For litt siden inviterte BEKK til miniseminar på en vanlig onsdags ettermiddag, men mens det var interessant nok var det ingenting i forhold til festen etterpå. Turen gikk ned til Den Gode Nabo, og med konsert fra både Ababand og Bekkband var det ingenting å si på stemningen.

Treg servering, men god øl

Etter å ha vært igjennom tre foredrag etter klokken 17, om enn lærerike, var folkemassen som hadde vært på miniseminalet klar for å koble litt av, og ikke minst få i seg litt mat og øl. For de mest sultne ble det kanskje litt vel lang venting på den gode naboen, da det tar litt tid å servere cirka 200 stykker. Det er vel kanskje forståelig. Godt var det i hvert fall at ølbongene dekket et greit spekter, slik at man kunne få annen øl enn bare Dahls, og god stemning var garantert.

Ababand chillaxer

Mens Ababand virkelig vet hvordan man spiller musikk slik at temperaturen i rommet øker med 10 grader, så var det en litt annen side av Ababand vi fikk høre denne kvelden. Koselige sanger som virkelig setter stemningen, som Red Hot Chilli Peppers' *Road Trippin'* var av godbitene som Ababand spilte den kvelden. Men akustisk gitar var ikke det eneste instrumentet som sto i sentrum: Vegar dro frem saksofonen og bevisste at det ikke er bare gitarsoloer som får jenter til å hyle. Og som menn vet, når man får jenter til å hyle ved hjelp av instrumentet sitt, har man all grunn for å være fornøyd.

Bekkband tar av

Da Bekkband aldri hadde spilt for Abakus før visste vi ikke helt hva vi skulle forvente når de gikk på Naboens lille

scene etter Ababand. Herremenn fra et stort konsultentselskap, som tidligere på seminaret hadde virket noe seriøse i stilen, hvilken type musikk spiller de? Jeg tror jeg kan snakke for de fleste når jeg sier at jeg ble blåst vekk når de åpnet med såpass høyt trykk som fra en Turbonegro cover. Det er aldri lett å følge etter Ababand, men Bekkband klarte å komplementere de fullstendig, og spilte rockelåter hele veien igjennom. Spesielt vokalisten tok av da han syngte, og var såpass høygira at da det ble sølt en øl på gulvet, hvor hans Mac sto, føyde han det vekk med at man får gratis Mac av BEKK når man begynner der. Det fulgte ikke bare én, men to ekstranummer, så mye ville Abakus ha. Så mye leverte også Bekkband med den største glede.

readme-konkurranse:

tragisk tallteori

I denne utgaven av readme har vi valgt å lage en større konkurranse for de nye ved NTNU og data/komtek. Men frykt ikke! Vi har spart på en nøtt til dere litt eldre som dere kan kose dere med foran peisen. Oppgaven er som følger:

Tallet seks kan bli skrevet som en sum av positive heltall på følgende forskjellige måter:

6	5 + 1
4 + 2	4 + 1 + 1
3 + 3	3 + 2 + 1
3 + 1 + 1 + 1	2 + 2 + 2
2 + 2 + 1 + 1	2 + 1 + 1 + 1 + 1
1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1	

Det er altså 11 forskjellige måter å skrive 6 på. Hvor mange måter kan man skrive tallet 134 på, gitt at man bare kan bruke plusstegn og positive heltall? Rekkefølgen er irrelevant, så f.eks. 4 + 2 og 2 + 4 kun en enkelt kombinasjon.

Send svaret ditt inn til konkurranse@abakus.no med tittelen «Tragisk Tallteori»

I forrige utgave hadde vi en oppgave som bestod av å finne vørterølkassen blant de 14 andre kassene med øl ved å bruke en vekt, en penn og en kalkulator tilgjengelig. Det var veldig mange forskjellige forslag som hadde brukt en splitt-og-hersk-taktikk ved å dele opp kassene i 3 forskjellige stabler. Det de færreste tenkte på, var at man kunne bruke post-it-lappene og kalkulatoren til sin fordel. Om man hadde gjort dette riktig, ville man endt opp med en taktikk som ville gitt riktig kasse med øl etter kun **en måling!** Ingen klarte dette, men det var en som var knakende nær og vinner Champagnen av den grunn.

Algoritmen er som følger: Vi merker ølkassene med post-it-lappene fra 1 til 15. Deretter tar vi en flaske fra kasse 1 og merker den med en post-it-lapp hvor det står "1" på, to flasker fra kasse 2, og merker dem med post-it-lapper hvor det står "2" på osv helt opp til siste kasse. Så putter vi alle flaskene på vekta, og noterer oss vekta. Om vekta viser 50 gram mer enn *antall øl * vekt av øl*, så inneholder kasse 1 vørterøl. Om vekta viser 100 gram mer (50 + 50), så inneholder kasse 2 vørterøl, osv. På denne måten kan vi finne ut hvilken kasse som inneholder vørterøl på kun en vektmåling (men med veldig mye annet arbeid).

Vinnere

1. Sondre Follesø
2. Kristian Laskemoen
3. Vegard Fossetøl

Premier

1. premie
1 kasse øl

2. premie
1 flaske øl

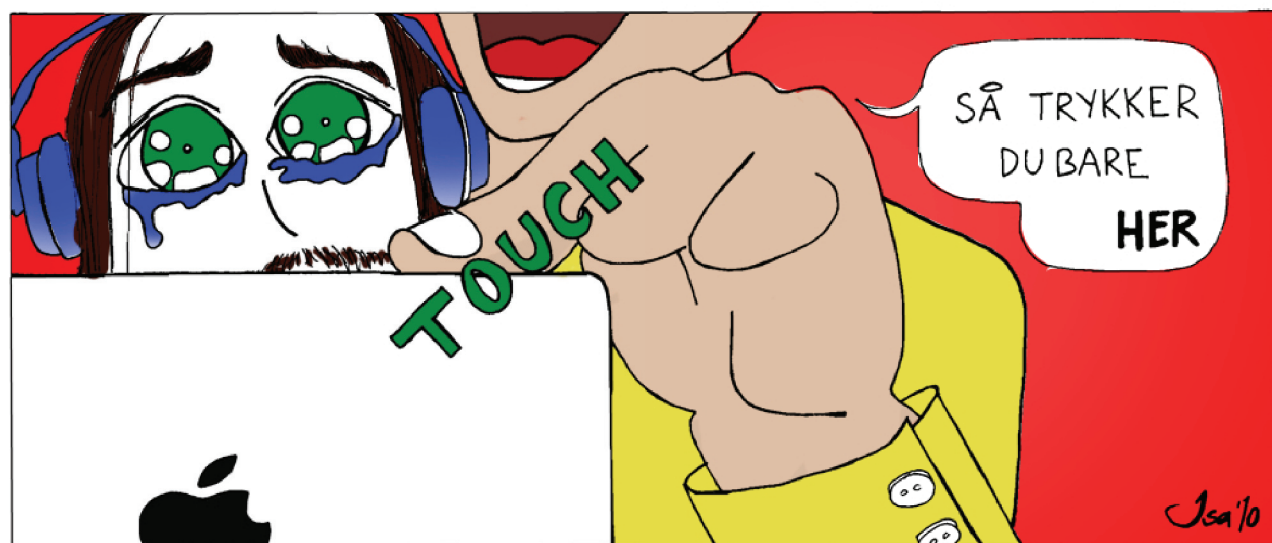

Sponser av Commitment

readme gir deg: IT-studenten

Av: Isa Agnete Halmøy Fredriksen. Farger: Jørgen Flo.

Otaku

Abakuskalenderen

En oversikt over aktuelle arrangementer

mandag 11. oktober

Kurs [BEKK]: «A Style of Programming».

tirsdag 12. oktober

Bedriftspresentasjon: CapGemini.

søndag 17. oktober

Utflukt: Paintballturnering

tirsdag 19. oktober

Bedriftspresentasjon: FINN.no.

lørdag 23. oktober

Langåpent med vikingtema på LaBamba.

søndag 24. oktober

Utflukt: Gokart

onsdag 27. oktober

Kurs [Computas]: Hvordan bruke en RESTful webtjeneste i Java, med Twitter som eksempel.

Sjekk **abakus.no** for mer informasjon og fler arrangementer!

Smått @ nett

Jørgen I - Incest er fest:

Fagkom-Jørgen vet det å utnytte fadderstatusen og ble observert på LaBamba limt fast til sitt eget fadderbarn: Kjersti i Fagkom.

Jørgen II:

Den samme Jørgen ble sett i full mundur med Arrkom-Maja, atter en gang på LaBamba under fadderperioden.

Jørgen III:

Det har også blitt observert at Jørgen var på et titalls andre jenter.

Ja til EU!

Arrkom-Karine beviste for alle og enhver at Lukas fra Østerrike ikke er homo i Bodegaen.

“I gamle dager lagde vi pornoen vår sjæl”

Mannlig medlem av HS jobbet i sommerferien hardt med å utvikle og forbedre designen til Cupidos nettsider.

Crossdressing

Kjellersjef Fredrik fikk oppfylt sin store drøm og byttet absolutt alle klesplagg med en kvinnelig motpart i toga.

Ferie

Blondt HS-medlem fra Bergen har dratt mystisk mye til Polen i løpet av de siste månedene.

Asfaltkos under I/O

Under I/O gikk det så hett for seg at Eivind og Sofia fra LaBamba ikke kunne vente til de kom hjem, og endte opp på asfalten istedet.

Stol på `readme`!

`readme` syntes berging skal gjøres ordentlig, og tar med seg en stol hjem fra kjent utested i midtbyen.

EMLi bra, Abakuse best

Til tross for høy jenteandel på LiMe-imballet, fant webkom-leder Thomas ut at Abakus har de beste jentene og klinte til med Helga fra LaBamba.

Natt uten nøkler og søvn

webkom-lederen mistet både kort og nøkler i løpet av immatrikuleringsballene. `readme` har flere indisier på hvor han endte opp etter Imel-imballet.

På jakt etter småsøsken

En liten fugl har fortalt at oss at en viss Christian og lillesøstra til Åsmund var i heftig flørt på imballet. Storebror har ingen kommentar til saken.

La meg krysse din blod-hjerne barriere, la meg føle dine nevroner og eksitere dine aksoner!

Under imballet til medisin fikk nestleder i Bedkom “god medisin” mot hodepine av en kvinnelig medisinstudine.

Har du tips til smått og nett? Send dem inn til **tips@abakus.no!**